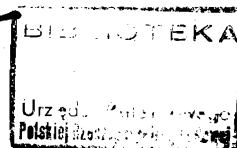

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY 342f 17/02

Nr 2891.

Kl. 11 e 19.

Erwin O. Haberfeld
(Berlin, Niemcy).

Skrzynka do kartotek.

Zgłoszono 26 maja 1924 r.
Udzielono 15 września 1925 r.

Wynalazek dotyczy pudła do kartotek, szczególnie do przechowywania formularzy z cienkiego papieru przekładanych rozdzielczymi płytami.

W praktyce pożądana jest bardzo możliwość ustawienia kartek pod dowolnym kątem pochylenia zależnie od tego, czy obsługuje się kartotekę stojąc czy siedząc, w ostatnim wypadku, czy kartoteka znajduje się bezpośrednio przed osobą obsługującą, czy też jest od niej oddalona, czy dana osoba ma wzrok normalny i t. p. potrzeb. Poza tem, w pewnych wypadkach przy księgowaniu, dość strome położenie kartek jest bardzo korzystne, natomiast przy kontrolowaniu poszczególnych kont, zaleca się położenie kartek więcej pochyle, ponieważ nie potrzeba wtedy wyjmować kartki z pu-

dła, aby odczytać ją w całości aż do ostatniego dolnego wiersza.

Wynalazca postawił sobie za zadanie wykonanie pudła do kartotek z możliwością dowolnego nastawienia pochyłości kartek, razem z możliwością szybkiego i wygodnego odwracania, od czego w wysokim stopniu zależna jest użyteczność kartoteki; zadanie to rozwiązał drogą prostą, taną i poręczną.

Wynalazek polega na tem, że na dnie pudła zastosowano podziałki odstępowe, które znacznie umożliwiają pochylenie kartek i stopień pochylenia według potrzeby można wykonywać dowolnie zapomocą przestawienia odpowiedniego drążka.

Rysunek uwidocznia dwa przykłady wykonania wynalazku. Fig. 1 wskazuje przekrój pudła pionowy; fig. 2 — przekrój

boczny; fig. 3 — widok przegrody; fig. 4 — w przekroju sprężynujący dźwignia podpierająca; fig. 5 — przekrój po linii $a-b$ fig. 6, w której uwidoczniono inne wykonanie wynalazku; fig. 6 — przekrój po linii $c-d$ fig. 5; fig. 7 — widok płyty przegródkowej; fig. 8 — w perspektywie widok pudła w wykonaniu według fig. 1; fig. 9 — przekrój w płaszczyźnie $A-B$ fig. 8 po założeniu formularzy i płyt podpierających oraz osadzeniu dźwigni podpierającego.

Przy wykonaniu według pierwszego sposobu fig. 1—3, dno 1 pudła kartonowego zaopatrzone jest w płytkie żłobki 2. W pewnej wysokości nad dnem umieszczone są listwy 3, tworzące niejako drugie dno pudła. Na tych listwach opierają się ułożone w pudle formularze. Płyta podpierająca 4, uwidocznioma na fig. 3, zaopatrzona jest u dołu w zęby lub występy 5 takiej długości i przy takim układzie, że przechodzą one między listwami 3 i zagłębiają się w żłobki 2. Wysokość zębów jest przytem tak dobrana, że płyta, po całkowitem zagłębieniu zębów 5 w żłobkach 2, może przechylać się silnie w jedną i drugą stronę, ponieważ przy pionowem położeniu płyty listwy 3 nie dochodzą do krawędzi 6 tejże płyty, jak to widać z fig. 3. Wobec tego płyty 4 mogą przechylać się tak daleko, aż krawędzie 6 nie zetkną się z listwami 3 nie wysuwając zębów 5 z żłobków 2.

Ażeby zapobiec, przy silniejszym pochyleniu płyt, wysunięciu się zębów 5 z żłobków, można zębom nadać jakąś inną postać.

Pożądaną pochyłość podpierających płyt otrzymuje się według wynalazku, za pomocą dźwigni podpierającego. Dźwignia składa się z dwóch zsuwanych części 7, 8 z czopami 9 umieszczonemi na zewnętrznych końcach i rozsuwających się pod wpływem sprężyny 10 (fig. 4), umieszczonej wewnątrz dźwigni. W bocznych ścianach 1 w pobliżu górnej krawędzi pudła znajdują się naprzeciwko siebie odpowiednie otwory 12. Celem założenia dźwigni do otworów,

należy najprzód zsunąć dwie jego części ręką, następnie ustawić czopy 9 przed otworami 12 i potem puścić dźwignię, który pod wpływem sprężyny rozsuwa się i zapada czopami 9 do otworów 12. Oczywiście można także, ochraniając właściwą drogą pudło do kurzu, stosować otwory 12 wykonane nawyloc i przez nie przesuwając dźwignię od zewnątrz, a otwory zasłaniać kłapkami przekreślanemi z zewnątrz.

Zamiast żłobków według fig. 1 i 2, można stosować inne dowolne podziałki odstępowe, zapobiegające przesuwaniu się płyt wzdłuż pudła. Na fig. 8, 9 uwidoczniono pudło z ułożonemi formularzami i podpierającymi płytami. Nadmienić jeszcze należy, że między płytami 4 według fig. 9 ułożono formularze 30 z papieru cienkiego.

Zamiast podwójnego dna, umożliwiającego przesuwanie płyt w kierunku podłużnym pudła oraz swobodne zakładanie formularzy, można stosować także inne urządzenia według fig. 5—7. W ścianach bocznych 11 pudła, znajdują się żłobki podłużne 15, do których zachodzą boczne zęby 5 płyt 4. Górne żłobki podłużne 16 wykonane są w tym celu, aby szczeliny, służące do zakładania formularzy lub płyt, można było przestawić względem siebie i przez to zapobiec zahaczaniu się formularzy. W tym celu, pionowe szczeliny 17 przestawione są odpowiednio w stosunku do pionowych szczelin 18. Płytę zakłada się w taki sposób, że zębami 5 przesuwają się ją przez szczelinę 17, aż do żłobka 16 i następnie przesuwają się płytę w jedną lub drugą stronę, dopóki zęby 5 nie wejdą do żłobków 15, poczem wsuwa się płytę nadół aż do dna 1. Zęby 5 dostają się między czopy 19, które znajdują się w żłobkach 15 poza obrębem przestrzeni, zajmowanej przez formularze i są przestawione wobec szczelin 18. Formularze nie mogą się wobec tego zaczepiać za czopy 19. Przy tem wykonaniu można również stosować otwory 12 dla dźwigni podpierających.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Skrzynka do kartoteki, przeznaczona głównie do przechowywania formularzy z cienkiego papieru, pomiędzy którymi układają się płyty podpierające, znamienna tem, że na dnie lub w pobliżu dna skrzynki zastosowane są żłobki (2) lub inne części, przeznaczone do utrzymywania kart w pewnej odległości, a w pobliżu górnej krawędzi skrzynki przestawny, najlepiej w kierunku podłużnym, sprężynujący drażek podpierający, aby nadać dowolne pochyle położenie płytom podpierającym jak też i formularzom.

2. Skrzynka do kartoteki według zastrz. 1, znamienna tem, że części, utrzymujące

placując płytę i formularze w pewnym oddaleniu, umieszczone są poza obrębem właściwej przestrzeni, mieszczącej formularze, i są na przykład zakryte przez listwy podłużne (3) lub znajdują się w bocznych zagłębieniach (15) ścian skrzynki.

3. Skrzynka do kartoteki według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że w razie umieszczenia części, utrzymujących formularze w pewnym oddaleniu, z boku, zęby płyt podpierających wprowadza się do pudła przez żłobki, znajdujące się w ścianach pudła, umieszczone pionowo ponad sobą i jednocześnie przestawione względem siebie.

Erwin O. Habermeld.

Zastępca: Cz. Raczyński,
rzecznik patentowy.

Fig. 1. (a-b)

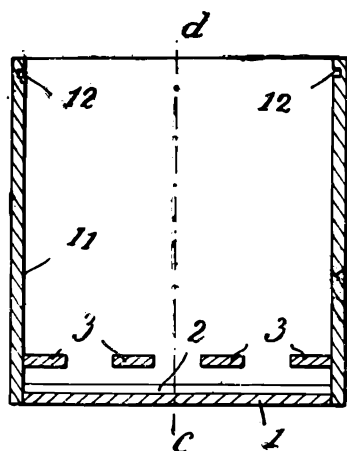

Fig. 2. (c-d)

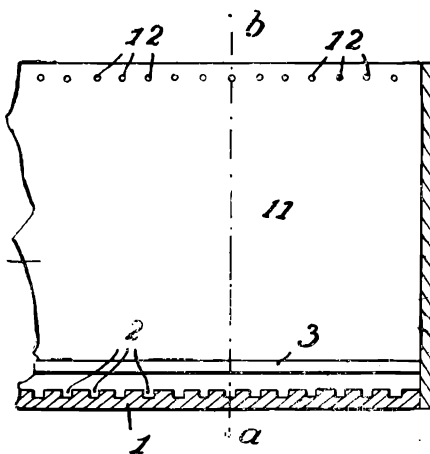

Fig. 3.

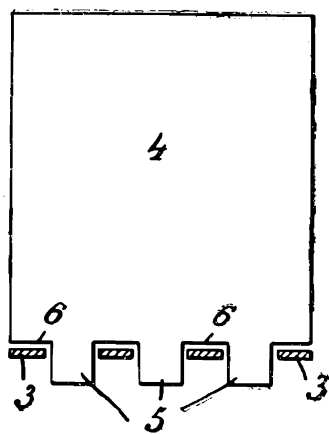

Fig. 4.

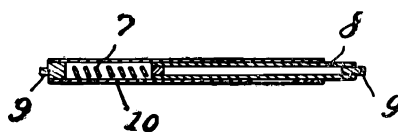

Fig. 5. (a-b)

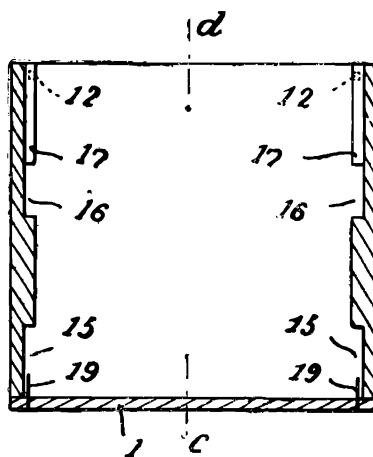

Fig. 6. (c-d)

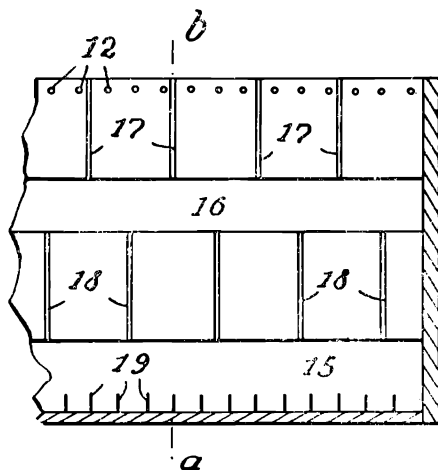

Fig. 7.

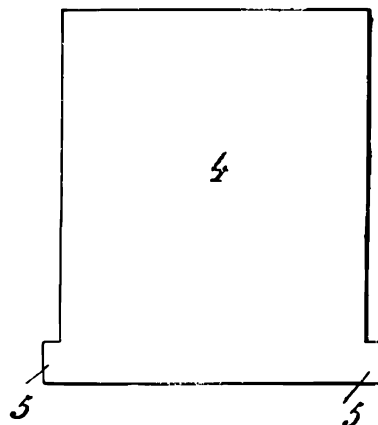

Fig. 8.

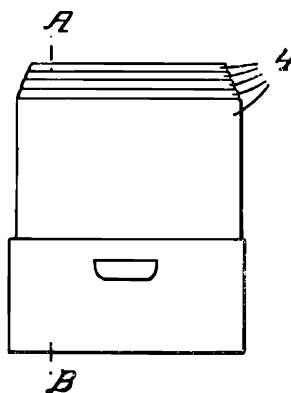

Fig. 9.

